

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg synes, der kom en bemærkning, som ikke kan få lov til at stå, og det var bemærkningen om, at der ikke var noget at hente, hvis vi fik en meget stor eller en god opklaringsprocent. Den holder ikke, og det siger videnskaben heller ikke. Videnskaben siger, at de sidste 5 pct., fordi vi har en opklaringsprocent på 15 eller 20, ikke vil betyde ret meget. Og en udvidelse af politistyrken med 450 mand i løbet af fire år giver ikke en stigning i opklaringsprocenten, der betyder noget for kriminalitetsbekæmpelsen. Det er rigtigt.

Derimod har vi jo undersøgelser, der viser, at en virkelig høj opklaringsprocent naturligvis vil virke hæmmende på kriminaliteten. Men det er der jo ingen chance for at få med de midler, der stilles til rådighed, og det var vel heller ikke et samfund, nogen af os ønskede.

Formanden:

Nu er vi vist igen på vej til at få en debat på korte bemærkninger, men jeg vil alligevel give ordet for et par yderligere korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er ikke kriminolog, jeg er ikke jurist, og jeg er heller ikke forsker, men jeg synes selv, jeg er et rimelig almindeligt menneske og også færdes blandt sådanne, og jeg synes såmænd, at hr. Tinnings spørgsmål er uhyre let at besvare, i hvert fald for menigmand, for det går jo ud på, om en forøget chance for, at en forkert handling opdages, betyder, at man så undgår eller undlader at foretage denne handling. Lad mig som et simpelt eksempel nævne Kastrup lufthavn. De mennesker, der kommer hjem efter at have været med Tjæreborg, Spies eller andre, ved i øjeblikket, at det er ca. én ud af 50, der bliver undersøgt i tolden, således at risikoen for at blive opdaget er uhyggelig lille, og derfor er der et ganske stort antal, som har et par pakker cigaretter eller en halv flaske whisky for meget med hjem. Hvis man nu vidste, at det var 45 ud af hver 50, der blev undersøgt i tolden derude, tør jeg godt vove den påstand, at der ikke ville være én eneste, der smuglede så meget som én cigaret ind; så var risikoen for stor. Det er noget, almindelige

mennesker ved, og dér har vi såmænd svaret: selvfølgelig betyder det da noget.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jamen selvfølgelig kan der findes eksempler i stil med dem, hr. Helge Adam Møller lige nævnede; det har jeg såmænd heller aldrig benægtet.

Til hr. Bernhard Baunsgaard: man har selvfølgelig også forsøgt at skæve til lande, der har en betydelig højere opklaringsprocent, end vi har i Danmark – den type sammenligninger er uhyre vanskelige, det er helt givet – og man skulle umiddelbart tro, at det dér går bedre med at bremse op for kriminaliteten, men gør det bare ikke. Eksemplet er Finland.

Så siger hr. Bernhard Baunsgaard: man antager almindeligvis, at opklaringsprocenten ligger på 20–25, og at hvis den forhøjes med 5, betyder det nok ikke alverden, men hvis der er tale om en betydelig forhøjelse, må det betyde noget. Jamen det gør det altså ikke i andre lande, og i øvrigt er jeg nødt til at pege på, at der i modsætning til det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde – jeg tror heller ikke, at vi her skal sige: videnskaben hævder, og så tro, at vi sådan kan finde den absolutte sandhed – i hvert fald findes folk, som har bedrevet megen kriminologisk forskning, og som faktisk hævder (s. 100 i Kriminologistisk Instituts Stencilserie nr. 38, »Kriminologiske bidrag til 80ernes kriminalpolitiske debat«):

»Der er altså ikke nogen grund til at tro, at det ville påvirke straffelovskriminaliteten som helhed nævneværdigt, om man satsede på og skulle lykkes med selv en ganske betydelig forhøjelse af opklaringsprocenten i de kommende år.«

Jeg har forstået på formanden, at det er min sidste korte bemærkning, så jeg kan love hr. Bernhard Baunsgaard svar, når det bliver min tur i ordførrækken.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard for en sidste kort bemærkning. Derefter hr. Bjørn Elmquist.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):